

ÉZSIÁS ANIKÓ

## Voith Ági

Voith Ági éppen öt esztendeje végezte el a főiskolát - szerepei még megszámlálhatók. A főiskolán prózai szerepek-ben Molière és Arthur Miller tette próbára. Énekesi tehetségét a *Fekete Opera* Millie-jeként bizonyította. A József Attila Színházban Stephanie szerepe A *kaktusz* virágában biztosította számára a sikert. A vénlányos, szigorú pózokat könnyedén engedte át a fiatal, élethabzsoló energiáknak. Ezt a szerepet jugoszláviai és romániai magyar színházakban is játszotta.

És sorolhatom tovább: a *Két úr szolgálja* Beatricéját (mennyi vidámság sugárzott belőle!); a *Szmirnai komédiások* Lucreciáját (hogyan tudott hódolókat hódítani); a *Malom a Sédén* Milijét (matrózblúzos virgonc teremtés a komor ház gondterhelt lakói között); vagy a bűbajos, tétova Angyalt Gyárfás Miklós *Kényszerleszállás* c. vígjátékából. Az igazi feladat azonban O'Neill: *Egy igazi úr* c. drámájának Sarah Melodyja volt számára.

A Svejken feltűnően elegáns, kihívó külsejű hölgy robban be a színpadra, bőrrönddel a kezében. Lukács főhadnagy a táján huncut bizalmassággal kopogtat, majd - mivel az nem nyílik - elbizonytalanodva, kétségbeesetten dörömböl. A kacér és kikapós asszonyt ezzel a né-hány gesztussal máris tökéletesen jellemezte Voith Ági. Már azt is sejteti: a férj megérkezésekor engedelmesen hazatér a jól fűsült katonatiszttól.

A *Svejk a hátszágban* erősen erotikus epizódjának középpontja az általa megszemélyesített asszony. Itt is kitűnően és kultúrálisan énekel, némi nosztalgiával, amely stílusában jól illik az akkori időkhöz. Mozgása kidolgozott, s messze elkerüli a színpadi helyzetben le-vő közönségesség veszélyét. Kettőse Svejkkal - meg a főhadnaggal - végig a jó ízlés határai között marad, példát adva arra, hogy a sikamlós játékok is csak művészi mértéktartással sikeresekek.

Beaumarchais *Figaro* házasságában Zsuzsiként láttam viszont. Nem könnyű feladat Zsuzsit úgy megformálni, hogy egyszerre legyen okos kis fruska és sze-

relméért küzdő nő, hűséges komorna és önkéntelen vetélytárs, aki oly sokat tesz úrnője nyugalmának helyreállításáért. S mindezt csupán annyira komolyan véve, hogy senkiben ne maradjon kétség: játékról van szó.

Voith Ági Zsuzsija ellentétekből gyűrt, vérbő lány: egyik percben maga a kicsattanó öröm, a másikban merő szomorúság; boldog és aggódó, táncos kedvű és lassú léptű. Ami viszont feltűnő is teszi, az kimunkált, szép mozgása. Kevés fiatal színésznőnk van, aki ennyire takarékosan s ilyen gonddal bánik mozdulataival. Finom kézmozdulatait (tessék csak megfigyelni!) már-már a balett-táncosok könnyedségét idézik.

\*

A pálya állomásairól és buktatóiról, az estéről estére történő átváltozás szépségeiről és kínjairól - lehet alkalmasabb hely? - a színházban beszélgetünk.

- *Fiatall színészek gyakran sokáig keresik azt a színházat, ahol képességeiknek megfelelően foglalkoztatják őket. Néhányukkal előfordul, hogy csak hosszas kísérletezés után találják meg. Voith Ági a főiskoláról a József Attila Színházhoz került, s ma is ott játszik. Mit jelentett számára ez az öt év?*

- Nagyon szeretem ezt a színházat. Rengeteg jót és sok rosszat tanultam itt a szakma gyakorlati részéből. Ez a színház évei számát tekintve elég fiatal, de ez nem azt jelenti, hogy nincs olyan határozott profilja, mint a régebbi színházaknak. Nálunk a közönség igénye sokat nyom a latban. Mégis több szeretetre és megértésre van szükségünk - a kritikára gondolok. Mutathatnék számos lebecsülő kritikát, amelyek nem a produkció egészét veszik figyelembe, és nem törődnek a körülményeinkkel sem.

- *A Bartók Színházban Csipkerózsikát játssza. Mi indokolja, hogy ezt a szerepet is elvállalta?*

- Nagy élményem a gyerekszínház. A *Csipkerózsikát* a tízen aluliak nézik meg, és a gyermek hallatlanul hálás közönség. Úgy érzem, a színház szereteté-re már ebben a korban rá lehet szoktatni a gyermekeket. A tíz-tizenévesek kritikusan nézik az előadást. Halasi Mária *Az utolsó padban* című darabjában játszottam ennek a korosztálynak. Utána felmérést készítettek a gyerekek között a cigánykérdésről (ezt tárgyalta a darab), s akik látták az előadást, sok

kal megfontoltabb, kedvezőbb válaszokat adtak, mint azok, akik nem nézték meg.

- *Mit tenne a portrévázlathoz?*

- Én alapjában véve nem vagyok optimista alkat. Legfőbb tulajdonságom: nagyon szeretek játszani. Alkalmam is volt, hogy néhány műfajt kipróbáljak: a táncdaltól a zenés vígjátékon át a drámáig. Az a tapasztalatom, hogy vígjátéki szerepet nagyon nehéz játszani, mert a közönség itt aktívabb, és a színész azonnal megérzi játéka hatását. Egyéb-ként sok mindennel szeretek foglalkozni. Nemcsak egy műfaj érdek. Természetesen én is szívesen játszánék nagy drámai szerepeket, de ehhez alkalom kell. Leginkább azonban drámai musicalben lépnék fel, olyasmiben, amilyen a *Hej, cigányok* vagy a *Fekete Opera*. Úgy gondolom, a színház csonka zene nélkül. Elengedhetetlenül fontos eleme a zene, az igényes zene. Kár, hogy nálunk nem születnek ilyen drámai musicalek. Érdekes feladatot adnának. Nem tartom ugyanis károsnak, ha egy színész énekel és táncol is. Fontos viszont, hogy ne csak ezt csinálhassa, hanem kapjon lehetőséget az önkifejezés más módjaira is. Persze, tisztában vagyok azzal, hogy a színészt mindig a körülmények között kell nézni. Azért, mert a „félalkotó művészek” közé tartozik, hiszen az író gondolatait közvetíti meg azért is, mert a rendező elképzeléseinek belül kell adnia ön-magát. Szeretném, ha megírná: nagyon bánt, hogy beskatulyáztak. Az emberek csak a zenés szerepeimet veszik tudomásul, pedig nagyon sok prózai darabban játszottam.

\*

Voith Ági panasza jogos. Nemcsak a közönség ítél hamar - és hajlamos a beskatulyázásra -, hanem szakmai körökben is gyakran elhamarkodott, egyoldalú vélemény alakul ki, ha némely színészt első nagy sikere zenés-táncos darabban éri. Való igaz - példa szép számmal található -, hogy ezek a színészek később nagyon nehezen jutnak komoly drámai szerephez. E kényelmes skatulyákat a rendezők is megszüntethetnék - nagyobb vállalkozókedvvel, gondos körültekintéssel, a szokványos színészválasztás felszámolásával. S ez már nemcsak Voith Ágira vonatkozik.